

การพัฒนาฟิล์มแป้งถั่วเขียวผสมสารสกัดมะขามป้อม และการทดสอบฤทธิ์การยับยั้งเชื้อ¹
Streptococcus mutans.

Development of Mung Bean Starch Film Containing Indian Gooseberry Extract and Inhibition Efficacy
 Testing on *Streptococcus mutans*.

ภัทรพร กิตเกตุ¹ ปฐมทรสันน์ ศรีสุก² แสงระวี สุทธิปิริญญาณนท์³ และ พดุงขาวัญ จิตโรกาส²
 Pattaraporn Kitgate, Pathomthat Srisuk, Saengrawee Sutthiparinyanont and Padungkwan Chitropas

Abstract

The objective of the study was to develop mung bean starch film containing Indian gooseberry extracts. Effects of concentration of the extracts and storage temperature on physical properties and inhibition efficacy on *Streptococcus mutans* were determined. The starch film containing 20, 50, 80 %w/w of the extracts were prepared by Casting method. The films were kept at 25 and 40°C for 8 weeks. The results showed that concentration of the extracts and storage temperature had effected on the properties of the starch film. Increasing the concentration of the extracts, puncture strength and elongation of the film were significantly decreased ($p<0.05$) whereas inhibitory efficacy was increased. Storage temperature had slightly effect on puncture strength of the film. While increasing storage temperature, elongation of the film and inhibitory efficacy on *S. mutans* were significantly decreased ($p<0.05$). It can be concluded that the mung bean starch film containing Indian gooseberry extracts could be prepared by casting method. Physical properties and inhibitory efficacy of the film depend on the concentration of the extracts and the storage temperature.

Keywords: Starch film, Indian gooseberry extract, *Streptococcus mutans*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาฟิล์มแป้งถั่วเขียวผสมสารสกัดมะขามป้อม โดยการศึกษาผลของความเข้มข้นของสารสกัดและอุณหภูมิในการเก็บรักษาฟิล์มที่มีต่อคุณสมบัติทางกายภาพและประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ฟิล์มแป้งถึงปะกอบด้วยสารสกัดความเข้มข้นร้อยละ 20, 50, 80 โดยน้ำหนัก เตรียมโดยวิธีการเท และเก็บรักษาฟิล์มไว้ที่อุณหภูมิ 25 และ 40 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าความเข้มข้นของสารสกัดและอุณหภูมิในการเก็บรักษาไม่ผลต่อคุณสมบัติของฟิล์มแป้ง การเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัดทำให้ความสามารถในการต้านทานแรงเจาะและความสามารถในการยึดของฟิล์มลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) แต่ประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อเพิ่มขึ้น อุณหภูมิในการเก็บรักษาไม่ผลต่อความสามารถในการต้านทานแรงเจาะเล็กน้อย การเพิ่มอุณหภูมิในการเก็บรักษาทำให้ความสามารถในการยึดของฟิล์มและประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) จึงสรุปได้ว่าฟิล์มแป้งถั่วเขียวผสมสารสกัดมะขามป้อมสามารถเตรียมได้โดยวิธีการเท คุณสมบัติทางกายภาพและประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อของฟิล์มขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของสารสกัดและอุณหภูมิในการเก็บรักษา

คำสำคัญ: ฟิล์มแป้ง สารสกัดผลมะขามป้อม เชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวนเอนซ์

คำนำ

มะขามป้อมมีชื่อวิทยาศาสตร์ *Phyllanthus emblica* L. 属 Euphorbiaceae ผลมะขามป้อมเป็นสมุนไพรที่มีฤทธิ์ช่วยให้ทุ่มนคอด ละลายเสมหะ แก้กระหายน้ำ แก้ไอ และแก้จีบคอด เนื่องจากผลมะขามป้อมเป็นแหล่งอุดมไปด้วยสารสำคัญหลายชนิด เช่น กรดซินนามิก 酛 ออกซิเมทิลเพอฟิวโรลด์ กรดแแกลติด แกรดแคลคลาจิก เป็นต้น มีรายงาน

¹ หลักสูตรวิทยาศาสตร์รวมมหาบัณฑิต สาขาวิชาชีวิทยาศาสตร์คามามงค์และสุขภาพ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002

¹ Master program in Aesthetic Science and Health, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

² สาขาวิชาเทคโนโลยีเภสัชกรรม คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 40002

² Division of Pharmaceutical Technology, Faculty of Pharmaceutical Sciences, Khon Kaen University, Khon Kaen 40002

³ สาขาวิชาชีวิทยาศาสตร์เภสัชกรรม คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา พะเยา 56000

³ Division of Pharmaceutical Sciences, School of Pharmaceutical Sciences, University of Phayao, Phayao 56000

การศึกษาถึงความสามารถของสารสกัดจากผลมะขามป้อมในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียได้หลายชนิด โดยเฉพาะแบคทีเรียชนิด *S. mutans* ที่พบได้ทั่วไปในช่องปากและเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่งของฟันผุได้ (Wei et al., 2009)

ผลิตภัณฑ์สำหรับการยับยั้งหรือฆ่าเชื้อแบคทีเรียในช่องปากมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น ยาสีฟัน น้ำยาบ้วนปาก ผลิตภัณฑ์แบบชิคฟัน มากฝรั่ง ลูกอม และแผ่นฟิล์ม (พสุธาธิญญา และคณะ, 2552) ซึ่งผลิตภัณฑ์ในรูปแบบของแผ่นฟิล์มมีข้อดีคือ เป็นผลิตภัณฑ์มีความคงตัว มีความสะดวกในการใช้งานและการพกพา และมีกระบวนการเตรียมที่ไม่ซับซ้อน แผ่นฟิล์มสำหรับใช้ในช่องปากมีส่วนประกอบสำคัญคือ สารก่อฟิล์ม สารให้ความหวาน และสารช่วยอื่น ๆ เช่น สารก่อฟิล์มร่วม หรือสารเพิ่มความยืดหยุ่น เป็นต้น

สารก่อฟิล์มที่ใช้กันในปัจจุบันมีหลายชนิด ทั้งนินิดที่เป็นสารโพลิเมอร์สังเคราะห์ และสารผลิตภัณฑ์ที่ได้จากธรรมชาติ เช่น ไคลโคนา อัลจิเนต เพคติน และแป้ง ซึ่งแป้งถือได้ว่าเป็นสารก่อฟิล์มที่มีความนิยมใช้กันมากโดยเฉพาะในผลิตภัณฑ์ที่ใช้กับสั่งมีรีวิว เนื่องจากไม่เป็นพิษต่อร่างกาย ย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ คุณสมบัติของแป้งแต่ละชนิดมีความหลากหลาย ทำให้สามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดได้ดี แป้งถ้าเขียวเป็นสารก่อฟิล์มที่ให้ฟิล์มที่มีคุณสมบัติแข็งแรงและทนแรงดึงได้ดี (ชีราวด์ และพดุงชัยวุฒิ, 2552) อย่างไรก็ตาม แผ่นฟิล์มที่เหมาะสมสำหรับการใช้ในช่องปากจะต้องมีความอ่อนนุ่ม มีรี沙ติที่ยอมรับได้ จึงต้องมีการใช้สารเพิ่มความยืดหยุ่น และสารเพิ่มความหวานเพื่อปูนแต่งรสสารเพิ่มความยืดหยุ่นที่นิยมใช้ในผลิตภัณฑ์ ซอร์บิทอล ไซลิทอล เป็นต้น (พิสูฐพันธุ์ และคณะ, 2554; Zhang and Han, 2006) สำหรับสารให้ความหวานที่มีการใช้ในผลิตภัณฑ์อาหารและยา ได้แก่ ซอร์บิทอล ไซลิทอล และน้ำผึ้ง

งานวิจัยนี้จึงเป็นการพัฒนาแผ่นฟิล์มแป้งถั่วเขียวผสมสารสกัดผลมะขามป้อม โดยทำการเตรียมฟิล์มจากแป้งถั่วเขียวที่มีส่วนผสมของซอร์บิทอล และไซลิทอล ในแผ่นฟิล์มที่มีความเข้มข้นของสารสกัดผลมะขามป้อมแตกต่างกัน นำไปทดสอบปริมาณทริฟิวพ์ในการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* จากนั้นนำแผ่นฟิล์มที่ได้ไปทดสอบความคงตัวที่อุณหภูมิ 25 และ 40 องศาเซลเซียส

อุปกรณ์และวิธีการ

1. ทดสอบฤทธิ์ยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ของสารสกัดผลมะขามป้อม

นำผงแห้งของผลมะขามป้อมแห้งมาทำการสกัดให้ได้ความเข้มข้นเป็น 10, 30 และ 50 %w/w ด้วยอุปกรณ์ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 5 วัน กรองและกำจัดตัว滓ละลายน้ำโดยการระบายน้ำแล้วนำสารสกัดในลักษณะขี้นหင์ (crude) นำ crude ของสารสกัดไปทำการทดสอบการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ด้วยวิธี Drop Method วัดผลจากขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของ inhibition zone

2. การเตรียมแผ่นฟิล์มสารสกัดผลมะขามป้อมจากแป้งถั่วเขียว

กราดแป้งถั่วเขียว 5% w/w ในน้ำพร้อมให้ความร้อนจนแป้งละลาย ผสมสารให้ความหวาน 2 ชนิด คือ ซอร์บิทอล (sorbitol) และไซลิทอล (xylitol) ที่ความเข้มข้น 10% ของน้ำหนักแป้งแห้ง และนำไปปั่นผสมแต่ละชนิดมาผสมสารสกัดผลมะขามป้อมความเข้มข้น 20%, 50% และ 80% ของน้ำหนักแป้งแห้ง อบฟิล์มแต่ละชนิดที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 ชั่วโมง ทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ ความหนา คุณสมบัติเชิงกล การดูดความชื้น การละลาย และประสิทธิภาพการยับยั้งเชื้อ *S. mutans*

3. ทดสอบความคงตัวของแผ่นฟิล์ม

นำแผ่นฟิล์มที่มีคุณสมบัติเชิงกลที่ดี ดูดความชื้นต่ำ และมีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อได้จากการทดสอบที่ 2 มาเก็บในช่องอุณหภูมิที่ -20°C ทำการทดสอบที่อุณหภูมิ 25 และ 45 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยประเมินคุณสมบัติต้านต่างๆ ทั้งทางกายภาพ ความหนา คุณสมบัติเชิงกล การดูดความชื้น การละลาย และประสิทธิภาพการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ของแผ่นฟิล์มที่เวลา 0, 4 และ 8 สัปดาห์

ผลการศึกษา

1. ประสิทธิภาพการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ของสารสกัดผลมะขามป้อม

สารสกัดผลมะขามป้อมแสดงความสามารถในการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ได้ด้วยแสดง inhibition zone ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 14.0 ± 0.00 มิลลิเมตร (Figure 1)

2. แผ่นฟิล์มสารสกัดมะขามป้อมจากแป้งถั่วเขียว

แผ่นฟิล์มที่ได้รับมีลักษณะใส ผิวเรียบเป็นมันวาว มีการกระจายตัวของสารสกัดผลมะขามป้อมอย่างสม่ำเสมอ (Table 1) ความกว้างของแผ่นฟิล์มเพิ่มขึ้นตามปริมาณของสารสกัดที่ใช้ ความหนาของแผ่นฟิล์มแต่ละชนิดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p>0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 136.02 ± 2.08 ไมโครเมตร

Table 1 Morphology of mung bean starch film containing sorbitol and xylitol and Indian gooseberry extract at concentration 20, 50, 80 % dry weight of starch

Sweetening agent	Concentration of Indian gooseberry extract (% dry wt of starch)		
	20	50	80
10% sorbitol			
10% xylitol			

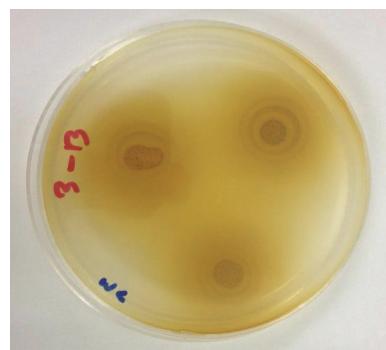


Figure 1 Inhibition zone of Indian gooseberry extract against *Streptococcus mutans*

สำหรับคุณสมบัติเชิงกลทั้งความสามารถในการต้านทานแรงเจาะและความสามารถในการยึด (Figure 2A and 2B) ตามลำดับ ผลการศึกษาพบว่า ฟิล์มที่มีส่วนผสมของซอร์บิทอลและไฮลิทอลแสดงค่าความสามารถในการต้านทานแรงเจาะ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือมีค่าอยู่ระหว่าง 14-16 MPa และค่าการต้านทานแรงเจาะจะลดลงเมื่อปริมาณสารสกัดผลมะขามป้อมเพิ่มสูงขึ้น ส่วนผลของการยึดของแผ่นฟิล์มทั้งซอร์บิทอลและไฮลิทอลก็ให้ผลลดลงคล้ายกับผลการต้านทานแรงเจาะ คือ เมื่อปริมาณสารสกัดเพิ่มสูงขึ้นความสามารถในการยึดจะลดลง

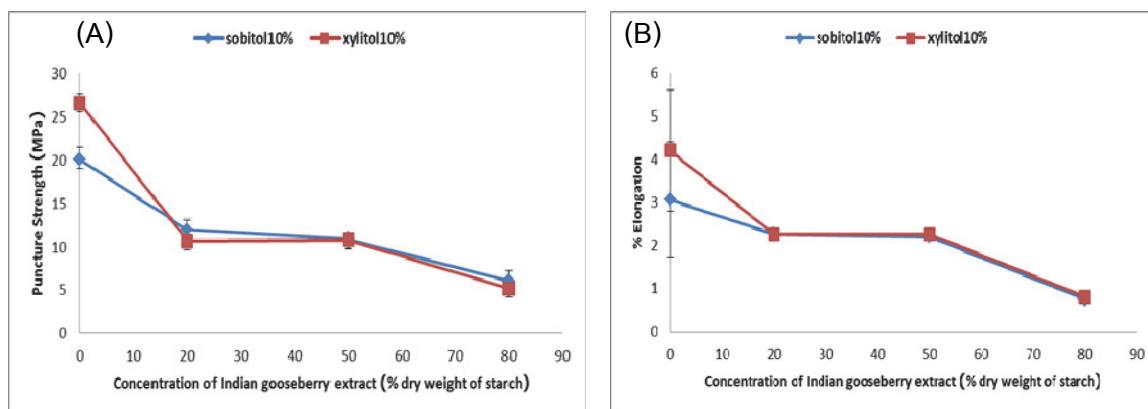


Figure 2 Puncture strength (A) and elongation (B) of mung bean starch film containing sorbitol and xylitol and Indian gooseberry extract at concentration 20, 50, 80 % dry weight of starch

ผลของการคุณภาพความชื้นของแผ่นพิล์ม (Figure 3) พบว่าแผ่นพิล์มที่มีส่วนผสมของซอร์บิтолสามารถลดความชื้นได้ดีกว่าไซลิโอล ในส่วนของแผ่นพิล์มผสมซอร์บิтолจะพบว่าความสามารถในการลดความชื้นก็มีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อปริมาณสารสกัดผสมข้ามป้อมเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่แผ่นพิล์มผสมไซลิโอลบริมานของสารสกัดไม่มีผลต่อความสามารถในการลดความชื้นนอกจากนี้ แผ่นพิล์มที่เตรียมได้ทั้งหมดสามารถละลายน้ำได้ดีอยู่ในช่วงร้อยละ 15-20

ผลการศึกษาประสิทธิภาพการยับยั้งเชื้อ *S. mutans* พบว่ามีเพียงแผ่นพิล์มที่มีส่วนผสมของไซลิโอลและสารสกัดมะขามป้อมที่ 50% และ 80% เท่านั้นที่สามารถยับยั้งเชื้อ *S. mutans* ได้ โดยแสดง inhibition zone ที่ 8.00 ± 0.00 และ 11.00 ± 0.00 มิลลิเมตรตามลำดับ

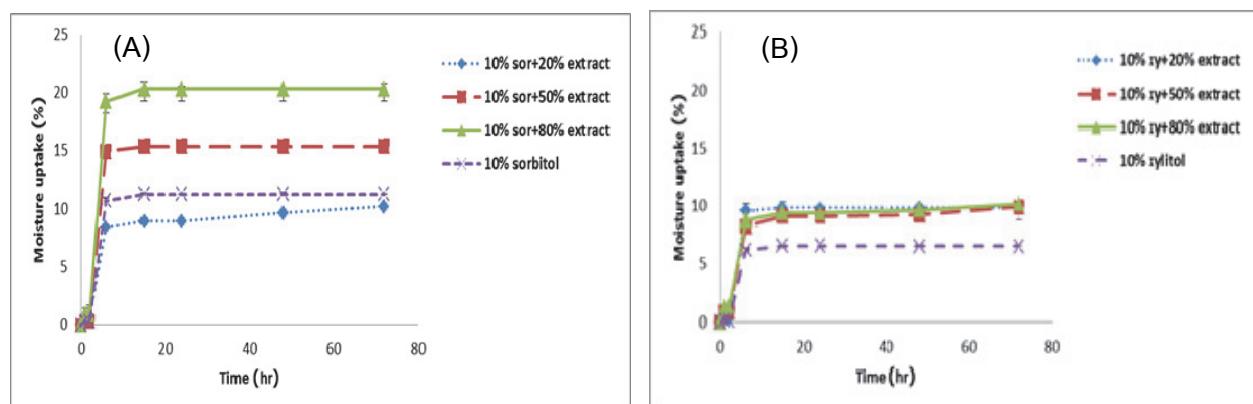


Figure 3 Moisture absorption of mung bean starch film containing sorbitol (A) and xylitol (B) and Indian gooseberry extract at concentration 20, 50, 80 % dry weight of starch

3. ผลการศึกษาความคงตัวของแผ่นพิล์ม

แผ่นพิล์มแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย 10% ไซลิโอลและ 80% สารสกัดจากผลข้ามป้อม ถูกเลือกมาใช้ในการศึกษาความคงตัว ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ที่คุณภาพ 45 องศาเซลเซียส มีผลทำให้พิล์มมีการเปลี่ยนแปลงเป็นสีเหลืองและน้ำตาลมากขึ้นตามระยะเวลาของการเก็บรักษา อีกทั้งยังมีความเปลี่ยนแปลงมากขึ้นด้วย ส่วนที่คุณภาพ 25 องศาเซลเซียส มีการเปลี่ยนแปลงสีและความเปลี่ยนแปลงน้อยกว่า ความหนาไม่เปลี่ยนแปลงจากเริ่มต้น ความสามารถในการดักจับแรงงานเจาะในสัปดาห์ที่ 4 ทั้ง 2 คุณภาพมีแนวโน้มลดลงแต่ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$) และที่สัปดาห์ที่ 8 มีการลดลงเพิ่มมากขึ้นต่างจากเริ่มต้นอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) สำหรับความสามารถในการยึดที่คุณภาพ 45 องศาเซลเซียส พิล์มมีการยึดลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ที่สัปดาห์ที่ 4 และ 8 โดยลดลงไปมากกว่าร้อยละ 80 ความสามารถในการดูดความชื้นและประสิทธิภาพของการยับยังเชื้อ *S. mutans* ลดลงมากกว่า 2 เท่า ทั้ง 2 อุณหภูมิ

สรุปและวิเคราะห์ผล

การศึกษาในครั้งนี้สามารถเต็รียมแผ่นพิล์มสำหรับยับยังเชื้อ *S. mutans* ได้จากสารสกัดผลมะขามป้อม โดยใช้แบ่งถัวเขียวเป็นสารก่อพิล์มและเมทีโอลิทอลเป็นสารเพิ่มความหวานและเพิ่มความยึดหยุ่น ได้พิล์มที่มีความเรียบมันวาว ความหนาความแข็ง และความยึดหยุ่นเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้เป็นผลิตภัณฑ์สำหรับช่องปาก อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพในการยับยังเชื้อของสารสกัดเมื่อเตรียมให้อยู่ในรูปของแผ่นพิล์มยังมีน้อย และลดลงอย่างมากเมื่อผ่านการเก็บรักษาไประยะเวลาหนึ่ง รวมทั้งคุณสมบัติของแผ่นพิล์มที่ลดลงตามระยะเวลาระหว่างการเก็บรักษาและอุณหภูมิที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นผลของการใช้ผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบทางธรรมชาติที่มีความคงตัวค่อนข้างน้อย จึงอาจต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการยับยังเชื้อด้วยการผสมสารสกัดลงไปเพิ่มหรือการใช้สารสกัดอื่นๆ ที่สามารถออกฤทธิ์เสริมกันในการยับยังเชื้อ แต่ไม่เป็นอันตราย รวมทั้งศึกษาสภาวะของการเก็บรักษาให้สามารถคงคุณสมบัติและประสิทธิภาพของแผ่นพิล์มให้ได้นานยิ่งขึ้นต่อไป

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณคณบดีคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่สนับสนุนอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชีราวด ปทุมชนทรัพย์ และผู้ช่วย จิตโรภาส. 2552. ผลของชนิดของแบ่ง สารเพิ่มความยึดหยุ่น และสารลดแรงตึงผิวที่มีต่อคุณสมบัติของพิล์มที่เตรียมจากแบ่ง. ใน: การประชุมวิชาการ The First Annual Northeast Pharmacy Research Conferences 2009 , วันที่ 9-10 กุมภาพันธ์ 2552, ณ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิลิชชูพันธุ์ กาญจนเดชะ, ชีราวด ปทุมชนทรัพย์, อารมย์ ตัตตะวงศ์ศาสตร์ และผู้ช่วย จิตโรภาส. 2554. ผลของสารเพิ่มความยึดหยุ่นต่อคุณสมบัติเชิงกลและการด้านการซึมผ่านน้ำของแผ่นพิล์มแบ่งก้าวเขยัดแปลงด้วยต่างในยาลดกลอสต์. สาขาวิทยาศาสตร์ความงามและสุขภาพ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พสุธาธัญญา กิจไพบูลย์, สุนันท พงษ์สารภรณ และวิจิตร บรรลุณราช. 2552. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบยาสีฟันและน้ำยาบ้วนปากสมุนไพรที่มีส่วนผสมของสารโพลีแซคคาไรด์สกัดจากเปลือกทุเรียนระยะที่ 1. คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Wei, L., Z. Mouming, Y. Bao, S. Guanglin and R. Guohua. 2009. Identification of bioactive compounds in *Phyllanthus emblica* L. fruit and their free radical scavenging activities. Food Chemistry 114: 499-504.
- Zhang, Y. and J.H. Han. 2006. Mechanical and thermal characteristics of pea starch films plasticized with monosaccharide and polyols. Journal of Food Science 72: 109-118.